

groepsblad

brownsea groep 66

nr.35

dec. 1979

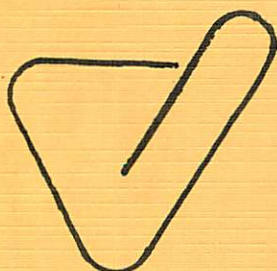
Bij ons in de buurt
beginnen ze half december al
met die rotjes te knallen.
Kan ik daar nou wat van zèggen?

Laten we zacht zijn voor elkaar

*De speciale raamaffiche over dit onderwerp
kunt u halen bij uw gemeentehuis
of politiebureau of aanvragen bij
de Nederlandse Stichting Geluidhinder,
Postbus 381, 2600 AJ Delft.*

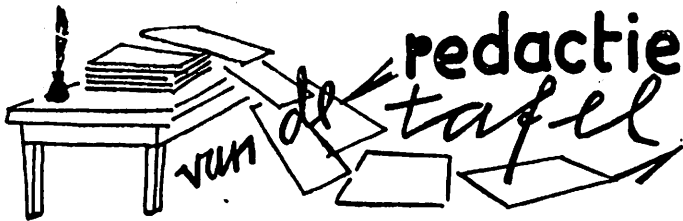
**KNAL
ALLEËN OP
OUDEJAARS
AVOND**

van de visch kantoormachines bv

rotterdam - henegouwerlaan 25 - 33 tel. 010 - 775799*
oud beijerland - admiraal de ruyterstraat 60 tel. 01860 - 5799*

kantoorartikelen - kantoormachines - kantoormeubelen

Ja, je ziet het; de Sint en zijn Pieten hebben ons nog maar amper verlaten, op zoek naar lieve en stoute padvindsters in andere landen of de redactie is alweer hevig in de (geschonken) pennen geklommen.

Dus, nu we toch even bij zitten te komen van al die "kado-zenuwen", gelijk de Kudu maar even doorkijken. Wat zien we nou? . . . . . een nummer met allemaal vreemde verhaaltjes. Praatjes over prijzen die helemaal niet bestaan (?), één heeele lange belgenmop, een weekendverslag waarin ook iets raars gebeurt en een lugubere geschiedenis in een tandartsenpraktijk. Wat we echter ook tegen kunnen komen is het eerste deel van ons eigenste Jungle verhaal, wat gestunt(el) in wild-water en een telefoonnummer waar je nog wel eens wat aan zou kunnen hebben.

Jammer is, en daar wil ik toch wel even op wijzen, dat we van de hopman of akela niets konden vernemen. Evenals onder de troepvlag is het op de raadsrots deze keer een kale bedoening. Mededelingen over nieuw spelaanbod (groots aangekondigd tijdens de ouderavond), jachtgebieden, nieuwe versterkingen aan het leidersfront of een korte terugblik op dit jaar hadden we van dezen toch wel verwacht. Maar goed jongens, geeft niet; wij hebben er in ieder geval met z'n allen deze keer een vurukkulluk nummer van gemaakt.

"Kennelijk meer schrijf-talent aan de basis dan aan de top" (al is die rond).

Iedereen natuurlijk weer veel vermaak gewenst met het Koegedoe en zoals je ziet, geheel geïnspireerd door deze tijd sluit ik met

De vent die dit blaadje perst,
zegt tot een ieder PRETTIGE KERST,
En de Kudu, soms nog zo raar,
fluistert alvast GELUKKIG NIEUWJAAR.

Peter Konijnenburg.

Aan dit nummer werkten mee:

Leon Bakkers
Frits Beindorff
Jan Dalmeijer
Mevr. Geerlings
Mevr. Hartmann
Peter Konijnenburg (hfd. red.)
Lerarenopl. Zuidwest Ned.
Emile Püttmann (red.)
Henny Soeters (red.)

En werd samengesteld met behulp van:

Sticht. Humanitas
Sticht. Geluidshinder
"Het Oranje Kruis"
Div. kranten en tijdschr.

EN HIJ ZEI, WAT WIJS:

"IK HEB DE EERSTE PRIJS !"

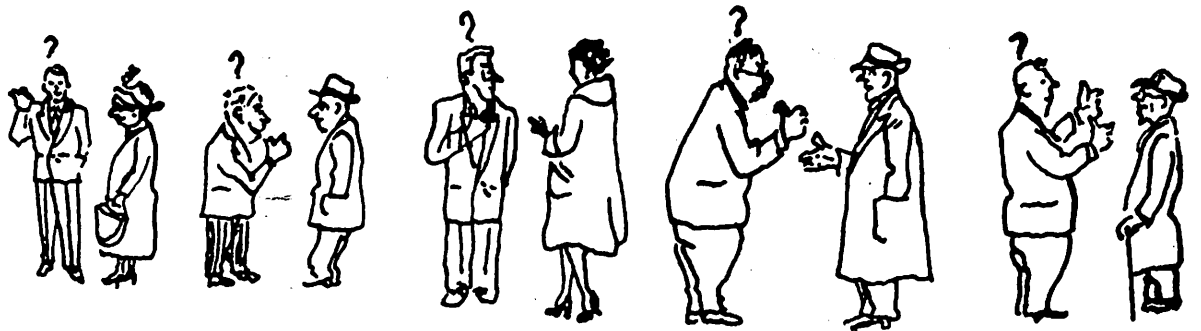
Je weet wij, als redactie, houden er alleen van, informatie te geven uit zogenaamd betrouwbare bron. Twee weken geleden echter kwamen we achter het hoogst merkwaardige feit dat we een kampioen in de groep hebben. Tenminste, dat hoorden we hem zeer zelfverzekerd zeggen. De wenkbrouwen trokken alleen ter hemel toen we hoorden waarin. . . . .

1e PRIJS Internationaal Kampioenschap Sjoelen.

Sahi Weber !

Ja èh, niet gelijk zo dringen voor dat podium mensù. (ome joop)

We wensen hem in ieder geval veel geluk toe met deze prestatie
~~---(het in de Kudu te krijgen)---~~

--- advertentie ---

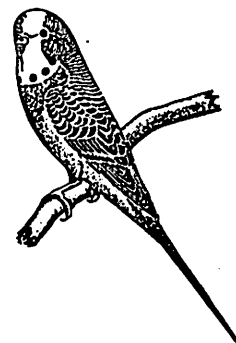
Alleen een goeie verzorg(st)er kan bij Peter v.d. Boon (verk.l.) vier parkietjes ophalen. Het gaat om een mannetje, een vrouwtje en twee jongen. Dit slechts tegen advertentiekosten.

Dus je weet het, niet later denken: Ik laat ze maar naar buiten vliegen; naar hun vriendjes . . . . .

Zijn adres is : Peter van de Boon

Lugt 2

Rotterdam - Overschie -

brownsea kerstbijeenkoms

---

woensdag 19 december
van acht tot half tien
scoutshome ~ kanaalweg

T-SHIRTS

met flitsend
brownsea groepsteken

kleuren: blauw, blauw
en.....blauw.
(met witte opdruk)

maten : s, m, l, en xl.

te verkrijgen bij de rowans

prijs : f 10,=

tot 1 jan. f 9.50!

Uit het goede Padvindershout gesneden

Ouderkerk a/d IJssel — Vrijdagavond jl. vierde het echtpaar C. Goudriaan en H. Goudriaan-van Wijk hun 40 jarig huwelijksfeest. Nu halen echtparen die 40 jaar getrouwd zijn gewoonlijk de krant niet. Maar hier was dit iets bijzonders. Het echtpaar had namelijk op de uitnodiging-skaart vermeld, dat het geen bloemen of geschenken wenste, maar alleen giften voor het nieuw te bouwen clubhuis voor de padvindergroep „Christiaan de Wet”.

Een deputatie, bestaande uit welpen en verkenners, kwam op de bruiloft een symbolisch geschenk aanbieden, namelijk een schets van het nieuwe clubhuis. De heer Goudriaan is namelijk 32 jaar penningmeester geweest van de „Christiaan de Wet”-groep en nu erelid van de groep. Proficiat, heer en mevrouw Goudriaan.

Spelende kinderen brengen het Jaar van het Kind in de huiskamer.

Bergschenhoek: Het kunstwerkje „spelende kinderen” van Yvonne Ypma is gekozen als beste van een serie ontwerpen om het Jaar van het Kind ook in de huiskamer te ondersteunen.

Het zwarte kind en de twee blanke kinderen van het werkelijk mooie beeldengroepje symboliseren het gezamenlijk spel van blanke en gekleurde kinderen die elkaar nodig blijven hebben, ook als ze groot zijn. Het doel van dit jaar: het elkaar bewust maken van de nood van de kinderen in de Derde Wereld.

De VN vraagt alle landen niet alleen naar hun eigen kinderen te kijken maar ook en vooral de blik te richten op het lot van miljoenen, vaak hongerende kinderen in de Derde Wereld. Het werk van de Nationale Commissie van het Internationaal Jaar van het Kind is afhankelijk van vrijwillige bijdragen van de regering, organisaties en particulieren.

De Nationale Commissie steunt daarom het idee van het atelier voor ambachtelijke kunst „Wotra”, om nu tenminste niet alleen via de t.v., maar in tastbare vorm, het Jaar van het Kind in de huiskamer te brengen met dit speciaal ontworpen beeldengroepje van ca. 25 cm hoog.

Het kunstwerkje is een blijvend aandenken aan dit jaar en de hoop ervan steunt de Nationale Commissie van het jaar van het Kind in financieel opzicht.

Yvonne Ypma is een jonge Haagse beeldende kunstenaar die zelf ook kinderen heeft. Zij wordt door kenners een natuurtalent genoemd en is er in geslaagd een beeldje te maken dat niet alleen in het Jaar van het Kind in uw huis mag staan, maar dat een echt blijvend stukje kunst vertegenwoordigt. Wotra brengt het als éénmalige uitgave alleen in 1979, waardoor het zijn waarde blijft behouden. Volgend jaar zullen de beeldjes niet meer verkrijgbaar zijn.

Het atelier van de Bergschenhoekse firma Wotra staat in Bleiswijk. Ontwerpers in vaste dienst maken daar verantwoorde voorwerpen in hout, steen en keramiek.

Het bronskleurige beeldengroepje kan besteld worden door f 39,- over te maken op giro 476304 t.n.v. Wotra in Bergschenhoek.

Zoals reeds gemeld komt een groot deel van de opbrengst ten goede aan de Nationale Commissie Internationaal Jaar van het Kind.

~~ wild-water perikelen ~~~~~

Op 20 juli werd er een kano-kursus gevolgd in Z-Frankrijk, deze wildwater cursus, werd georganiseerd door Peter van Stipdonk. (denk aan de Stip-jak's kano's, deze zijn gemaakt en ontworpen door hem)

Aan deze cursus deelde Theo van Liempt en Emile Püttmann mee. De Durance waar wij onze cursus op volgden had een graad van klasse 4, klasse 4 is een bepaalde moeilijkheids graad, klasse 1 is het minst moeilijke en dat loopt op tot klasse 6, wat zeer moeilijk is. Boven de klasse 6 is niet bevaarbaar. De Lesse, ook een wild-water rivier (ardennen) waar wij regelmatig kanoën is een rivier met een moeilijkheids graad van klasse 2.

Men ziet aan een rivier wat voor klasse het heeft, dat wordt afgeleid van A: de waterstand

B: de bochten

C: de keien in de rivier

D: de snelheid van het water enz.

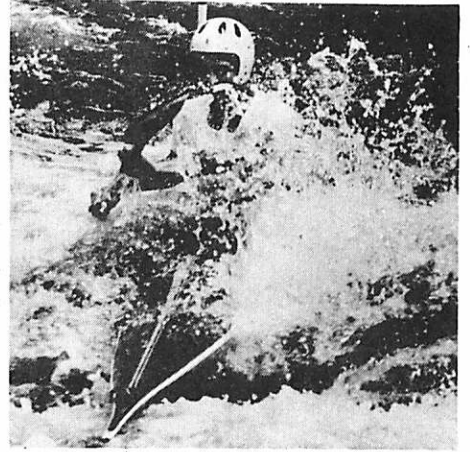
Deze cursus was hoofdzakelijk op de Durance en één dag op de Ubaye, dit zijn gletsjer rivieren.

De eerste dag van de cursus was in een meertje, daar werden enkele peddeltechnieken geleerd en het eskimoteren, wat dus niet nodig was, omdat we dat al onder de knie hadden.

De peddeltechnieken waren o.a. het steunen in het water b.v. als je bijna omslaat dan zet je je peddel snel naast je in het water en steun je op de peddel, het zelfde als het opdrukken bij een eskimorol. (dan steun je toch ook op je peddel!) Nog een peddel techniek was de peddel zo in het water te zetten dat de kano in één keer 180° draait, dat kan alleen in het keerwater, en keerwater is: water wat na een steen, rots of bocht terug draait, de kracht van het water komt dus aan de andere kant van de peddel.

Dit is zeer handig, want als je merkt dat er iemand omslaat,

en je moet plotseling stoppen, dan duik je gelijk achter een rots en je ligt gelijk stil terwijl het water met een snelheid van 6m. per seconde links en rechts langs stroomt.

Aan het einde van de week hadden we al veel ervaring op gedaan en de instructeurs hadden de kursisten al de hele week opge-naait, omdat we de laatste dag door het gat van de Durance zouden gaan; dit was een 200m lange waterval met een enorm verval soms moest je door water heen wat tussen twee rots-blokken moest en wat $1\frac{1}{2}$ à 2m breed was, en aan het einde van de waterval was het gat, dit gat was een golf die 3 a 4 meter diep was en pal daar achter een golf die 3 a 4 meter hoog was en aan het eind terug draaide; het viel allemaal wel mee dus we waren na afloop niet zo peune veu = $\frac{ZZ}{ZZ}$ zenuwachtig

Toen ik door het gat was gegaan zei ik "was dat nu alles" dat kwam omdat Theo en ik de vorige dag op de Ubaye gevaren hadden, dit was maar een klein groepje, omdat in dit groepje de BETERE kanovaarders zaten, want op deze rivier worden de kursussen voor de vergevoordigen gegeven, deze rivier was veel en veel moeilijker en bochtiger en er lagen ook vele rots-blokken wat de rivier niet makkelijker maakt, van de vele watervallen en blokpassages is een film gemaakt, dus ook voor andere kano gekken zal deze film wel vertoond worden, voor de niet-gekken natuurlijk ook.

Na afloop van de cursus werd er een etentje gegeven in een restaurant, wat zeer lekker was, op die avond werden ook nog T-shirts uitgereikt, dus nu loop ik trots in mijn kano-kursus T-shirt.

De volgende dag zouden we vertrekken, en de volgende kursisten keken al met goede moed uit naar de kano-kursus die komen zou.

Met vriendelijke padvinders groeten van:

de wildwater kanovaarder, Emile

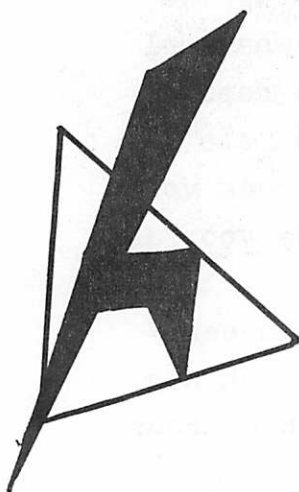
MEUBELFABRIEK
J. G. PLANKEN B.V.

**GESPECIALISEERD IN EXCLUSIEF
MEUBILAIR, BETIMMERINGEN,
BALIES, PLAFONDS, ETC., ETC.**

Ook speciaal STOFFEERWERK, TAPIJTEN,
GORDIJNEN en WANDBEKLEDING
worden door ons verzorgd.
VRAAGT VRIJBLIJVEND OFFERTE

JAFFADWARSSTRAAT 27-29 ROTTERDAM
TEL. 010 - 52 03 23 NA 18.00 UUR 01820 - 1 59 46

F. F. HUNIA
Handelsonderneming B.V.

Exclusieve
relatie
geschenken

RELATIE/GOODWILL
JUBILEUMGESCHENKEN
voor bedrijf en industrie

010 - 65 29 55

Ungerplein 14
10

Rotterdam

Onze adverteerders steunen ons
groepsblad en daarmee ook
onze groep.

Het zou leuk zijn als U bij
gelegenheid ook eens aan hen
zou willen denken.

Ook voor de jeugd:

van **DAM'S** Haarverzorging

Noorderhavenkade 97
Tel. 010 - 66 10 92
Rotterdam-3004

ook voor Toiletartikelen

BROWNSEA NIEUWBOUW

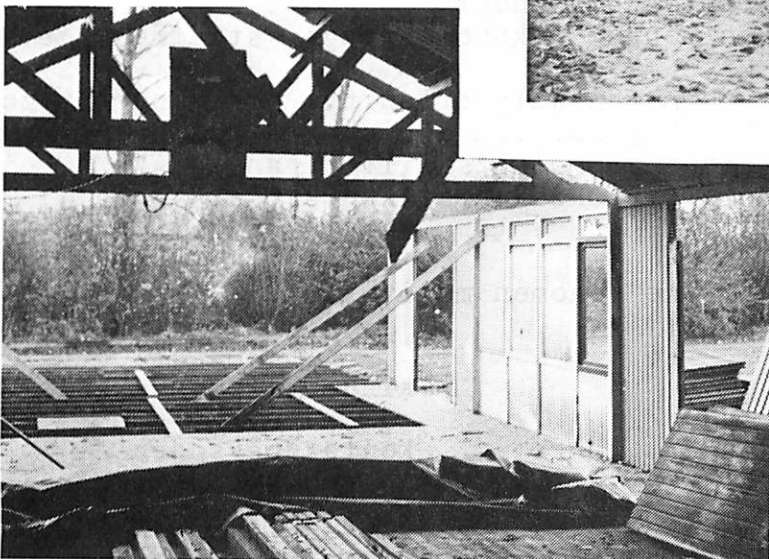

Als U dit leest, zijn na het maken van de foto's al weer drie weken voorbij.

In die tijd is er weer veel gebeurd, alle muren staan overeind en het dak is grotendeels dicht. Op zaterdag 15 december hopen we bij goed weer de dakbedekking te kunnen leggen. Dan de deuren er in en het eerste gedeelte is dicht.

Daarna zal er binnen in het gebouw een heleboel getimmerd geleverd, geschroefd en geïnstalleerd moeten worden.

Met de huidige kleine ploeg mensen is het niet gemakkelijk om alles op tijd klaar te krijgen. Daarom zou het toch wel fijn zijn als we nog meer ouders en anderen konden hebben om het clubhuis voor hun zoon te helpen bouwen. Heeft U misschien één of meer avonden beschikbaar. Ook op de zaterdagmiddag is altijd erg veel te doen.

Voor inlichtingen of om U op te geven kunt U terecht bij het volgende telefoonnummer (tussen 18. en 19u)

de heer Visser,
tel. 010-667835.

Beste mensen,

Hierbij willen wij u graag informeren over de Kindertelefoon Rotterdam, die op 8 oktober van start is gegaan. De Kindertelefoon is een telefonische hulpdienst voor kinderen in de leeftijd van + 8 - + 15 jaar. Zij wil telefonisch informatie, advies en hulp verlenen aan kinderen en jonge mensen. De Kindertelefoon is er voor de kinderen zelf en niet voor volwassenen. De vraag en/of het probleem van het kind staat nadrukkelijk centraal. Primair wordt getracht samen met het kind tijdens het telefoongesprek naar een oplossing te zoeken. Wanneer dit niet lukt wordt er naar andere mogelijkheden gezocht, zoals b.v.:

- het verwijzen naar een andere hulpverleningsinstantie
- het verwijzen naar een kontaktpersoon op de school waar het kind zit of het buurthuis waar het kind regelmatig komt
- vragen of het kind een vast praatkontakt met iemand van de Kindertelefoon wil.

De Kindertelefoon is opgericht omdat kinderen bijna nergens met hun vragen of moeilijkheden terecht kunnen. Uit ervaringen in Amsterdam, Duitsland, Zwitserland en Frankrijk is gebleken dat een Kindertelefoon in een behoefte voorziet.

De Kindertelefoon werkt anoniem, d.w.z. dat er geen informatie gegeven wordt over kinderen die gebeld hebben en dat aan kinderen nooit naar naam en adres gevraagd wordt, tenzij zij het zelf willen.

De moeilijkheden en vragen waarmee de Kindertelefoon gekonfronteerd zal worden, zullen hoogstwaarschijnlijk analoog zijn aan die in Amsterdam en in het buitenland.

Deze zijn: - vragen en moeilijkheden rondom sexualiteit
- relatiemoeilijkheden met leeftijdgenoten
- moeilijkheden rondom familie/thuissituatie
- moeilijkheden rondom school
- moeilijkheden rondom alcohol, drugs, strafrecht e.d.

Wij hopen dat u met deze vorm van hulpverlening voor kinderen zult sympathiseren en daarom het bijgesloten affiche en het stencil voor de kinderen op een goed zichtbare plaats wilt ophangen. Wij zenden u graag meerdere affiches en stickers toe.

Wij danken u hartelijk voor de genomen moeite,

Kindertelefoon Rotterdam

Kontaktpersonen
Marian en Marij

Op 8 oktober start er in Rotterdam een Kindertelefoon.
Het nummer is 224455.

Deze Kindertelefoon is er voor kinderen en
jonge mensen van 8 tot ongeveer 15 jaar.

Je kan bellen als je moeilijkheden hebt met je ouders,
broertje(s) of zusje(s).

Of wanneer het op school niet lekker gaat,

als je slechte cijfers haalt,

als je niet met je leraar kunt opschieten.

Als je volgens jou te veel op je kop krijgt.

Als je seksueel misbruikt wordt.

Als je niet tevreden bent met je uiterlijk.

Als je denkt dat je homosexueel bent of lesbisch en
daar geen raad mee weet.

Zo kunnen er nog wel meer dingen zijn waar je niet uitkomt en
waar je met niemand over wilt praten.

Bel dan de kindertelefoon,
je hoeft geen naam en adres op te geven als je dat niet wilt.
De mensen achter de telefoon vragen hier ook niet naar.

Zij willen naar je luisteren, vragen beantwoorden en
samen met jou oplossingen zoeken.

Met 't GJP ben je voordelig wit.

Naar 't ballet.

Korting op bijna alle voorstellingen van balletgezelschappen.

In Nederland kun je een hoop pret beleven. Aan allerlei vormen van allerlei soorten kunst. In schouwburgen en concertzalen. In musea en filmzalen. In culturele centra, achteraf-zaaltjes en in de open lucht.

Als je nog géén 26 bent, kan dat nog heel goedkoop óók, met fikse kortingen (en soms helemaal voor niks). Dankzij het CJP.

Zodat je in deze folder maar eens snel moet nalezen op welke voordelen je als CJP-houder mag rekenen.

Naar 't museum.

Met heel veel voordeel. Een heel stel musea zijn zelfs gratis.

Naar de film.

Goedkopere kaartjes voor bijna alle films uit het 'vrije circuit'.

ALLEI..... en kaampverslaagskè !

Het kaderkamp in België.

Om twee uur hadden we afgesproken bij de Kanaalweg te zijn dat ging tot nu toe nog goed.

We zouden om die tijd het znodige in de wagen en bij de wagen gezet hebben dat ging ook nog goed.

Het busje moest ook nog gehaald worden want daar zou eigenlijk het hele kader in moeten en de tenten of terwel de hele rattenplan in gestouwt worden.

Dat ging tot onze grote verbazing er allemaal in.

Om niet precies te zijn reden we ongeveer om 5 uur weg, de zware tocht te gemoed.

Met alle bagage in de auto's gepropt zo'n half uur te hebben gereden zijn we ook nog een keer gestopt maar ik weet niet zeker dat het een half uur was, het kan namelijk ook een uur zijn geweest. Daar hebben we een kop koffie gedronken en zijn als de weerlicht doorgereden. Dit keer niet hopman aan het stuur maar onze onvergetelijke onbesuisde Peter die eerst niet goed wist hoe nou precies die auto werkte. Eerst reden we ineens snel naar achteren dan weer stokkerend naar voren.

Uiteindelijk zaten we op de grote weg waar hij het moeilijk had met schakelen. Na veel gehannis kwamen we dan aan op de plaats van bestemming.

Om een uur of elf, half twaalf moesten we nog de tenten op gaan zetten. Wat bleek nou; bij de leiding kwamen ze een tentstok te kort dus werd er wat anders verzonnen. Bij ons plekje was een soort met van tent, een muziek tent, dus overdekt.

Daar sliep een deel van de leiding onder, het andere deel sliep in hun auto's.

De volgende ochtend waren we al weer vroeg op de been. Iedereen zag er wel nog slaperig uit. De tentstok die zou wel gebracht worden door John, want die zou zich wat later in het avontuur storten.

ALLEI ..... en kampvervaardské !

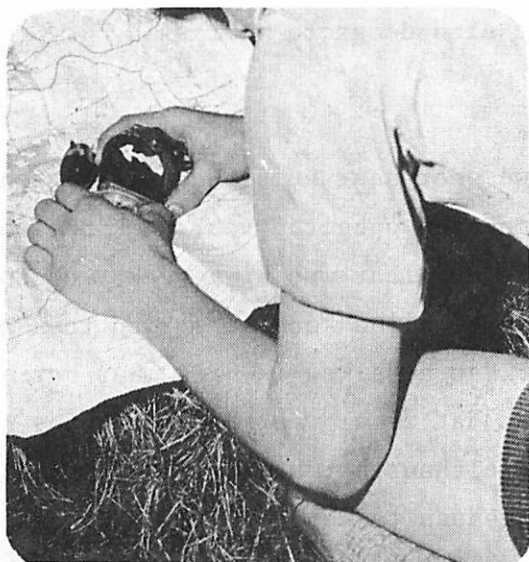
Hij moest eerst nog een of andere goocheltoer vertonen. (deze zit op een goochelclub. red.).

Maar op weer in het kampterrein te komen, nadat iedereen zich gewassen had en er weer lekker fris uitzag zijn we gaan eten boven op de muziektent.

In een rij gezeten zijn we er lekker gaan smikkelen.

Nadat gedaan te hebben, zijn we in twee ploegen verdeeld. De een die zou gaan kanoën en de ander die zou een loop-hike krijgen.

Deze lijden naar de grotten van Han. (Ik zelf zat bij de laatste ploeg dus kan ik niks vertellen van het kanoën).

We zouden ergens gedropt worden met de kaart in onze handen; dat was dus bij de loop-hike.

Na een tijdje getobt te hebben liepen we eindelijk in de goede richting, althans dat hoopte wij.

Gelukkig was dat ook zo; na een tijd overal door heen zijn gelopen komen we uit op een grote weg, die naar Han leidde.

Na die weg afgelopen te hebben, zijn we een afslag in geslagen want anders zou je helemaal om moeten lopen omdat de grote weg in een haarspeldbocht liep.

Na die weg helemaal te zijn uitgelopen kwamen we inderdaad bij de grotten van Han.

Daar zaten op een bankje Hennie en Peter ons al op te wachten. In Han mochten we eerst nog wat rond lopen. Dat was dus prompt naar de patatzaak.

Na onze buikjes gevuld te hebben gingen wij weer terug naar Peter en Hennie. Omdat Fred er ook al was zijn we maar direct kaartjes wezen kopen voor de grotten. Dat was tegenover het kerkplein waar de leiding zat.

Als je naar de grotten wou moest je eerst nog met een soort trammetje mee; althans dat dachten wij maar dat bleek een boemeltrein te zijn die ons naar de grotten reed. Daar aangekomen gingen we een gang in dat dus de ingang voor moest stellen.

Na die gang uit te hebben gelopen kwam je in een ruimte waar allemaal druipsteen was.

Een mooie punt van een soort kalk;
ik geloof dat het twee jaar
duurt voor je 1 mm stallagtiet
hebt.

Zo ging het heel de tijd van
ruimte naar ruimte, gang in gang
uit, tot we bij een restaurant
kwamen midden in de grot.

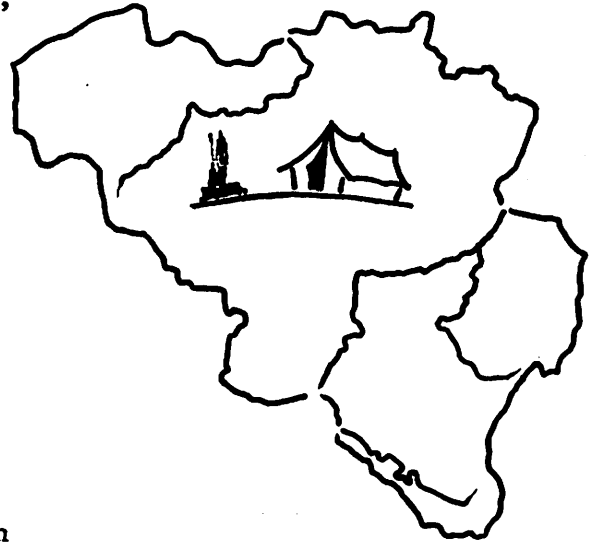
Het was erg groot maar ook
vreselijk duur.

Na daarna weer een paar gangen
en ruimtes zijn doorgelopen gingen

we met een boot naar de uitgang. Aan het eind de grote verrassing .....
"de knal!"

Die galmde door de hele grot.

Na de afloop van de rondleiding gingen we weer naar huis, dat wil zeggen
naar ons kampterrein waar wij het eten moesten opzetten voor de kanoploeg.

Daar die erg laat was binnengekomen stond
het eten al bijna koud te worden toen zij
kwamen. Het eten kan ik niet meer herinne-
ren want dat is al weer een hele poos
geleden althans het heeft lekker gesmaakt.
Na dat gedaan te hebben moesten we onze
tent goed zetten want die stond nog schots
en scheef. Het was toen al erg laat gewor-
den, daarom zijn we maar gelijk naar bed
gegaan. Wanneer we sliepen is niet bekend,
maar we hebben toch goed geslapen omdat we

natuurlijk veel te veel slaap te kort waren gekomen. Tot mijn verbazing was
iedereen toch weer vroeg uit de veren, want sommige van ons liepen al vroeg
te kuieren en de streek te verkennen.

De leiding sliep nog steeds in hun auto's omdat John pas die avond zou komen.

Maar nu weer op het kamp te komen; die ochtend ging het weer precies hetzelfde
dus ik zal niet alles vertellen alleen dat de groepen nou omgekeerd
zouden worden.

De wandelgroep van gisteren ging vandaag kanoën en de andere wisselde ook.

Ik zat nou in de kano-ploeg dus zal ik daar het nodige van vertellen. Eerst zou de wandel gedrop worden en daarna zouden wij aan de beurt zijn.

Eindelijk reden we op weg naar het kano-avontuur. Bij het punt aangekomen te zijn laden we de kanoes van de trailer. Na daar nog wat hebben rond gehannest zijn we maar aan de zware tocht begonnen (nou ja). We gingen in een kolonne varen, althans daar leek het op. Dit keer gingen ook Emile, Ron en Froukje mee (die houden wel van kanoën want die gingen de vorige keer ook mee).

Na eerst een hele tijd gevaren te hebben en door allemaal stroomversnelingen te zijn gegaan hebben we brood genuttigd. We hebben gedinneert in een weiland bij allemaal koeien, maar die stonden op veilige afstand. Daar hebben we ook nog een tijdje gezeten en Emile wat geplaagt met zijn sigaret; die kon hij maar niet aan krijgen want wij bliesen hem steeds uit tot dat hij zijn geduld verloor en Andre als een gek achter aan holde. Natuurlijk werd een tekkel gebruikt om Andre te vloeren. We zijn daarna maar gauw doorgevaren om meer gepest te voorkomen.

Na dus allemaal weer in de canoe te zijn gesprongen hebben we de zware tocht voortgezet.

Eindelijk met veel getoh met de stroomversnellingen hebben we toch nog het kampterein bereikt.

Voor je die bereikte moest je eerst nog door een grote stroom versnelling daar hebben we nog wat gevaarlijke pogingen gedaan die Emile ons leerde. Toen we er mee opgehouden waren zijn we maar naar het kampterrein toegegaan net zoals gisteren waren de anderen nog niet terug van de hike dus moesten wij weer voor het eten zorgen. Met hulp van Ron en Frouke het was al flink opgeschoten. Het was bijna gereed om op de benzine brander te worden gezet toen de hike ploeg binnen kwam. Het eten smaakte dit keer lekkerder als gisteren maar dat kan ook niet anders want Ron en Frouke hielpen mee.

Na het eten kwam de nare afwas weer die eigenlijk door niemand gedaan zou worden maar we zijn er toch uit komen (na lang vergader). Toen de afwas klaar was hebben we een avond hike gedaan.

Dat betekent met groepjes van twee ergens gedropt te worden. Dat vond ieder niet zo leuk maar het moest want het is tenslotte kader.

Zogezegd, zo gedaan. We zijn met het volkswagenbusje naar de plek waar je gedropt zou worden gebracht. Het waren de zelfde groepjes als anders.

We kregen een kaart mee om toch wel de weg terug te vinden. Wij liepen de grote laan maar af op de hoop een boerderij tegen te komen en daar in het Frans de weg te vragen. Na een poosje gelopen te hebben zijn we inderdaad een boerderij tegen gekomen. Rob die zich toch wel verstaanbaar kon maken vroeg de weg, waar wij natuurlijk niets van begrepen. Toevallig was er een jongen van het huis die Nederlands sprak en ons vertelde dat via de spoorbaan de weg terug naar Houyet was en waarbij we ook nog een keer een tunnel onder door moesten die al lang geleden gebruikt was en waar zelfs de bomen tussen de rails groeiden.

Die raad hebben we maar op gevolgd hoewel we toch wel een beetje bang waren want een donkere tunnel door is toch wel een beetje eng. Toen we op de oude spoorbaan kwamen hebben toch nog voor de zekerheid gekeken of er echt wel geen trein reed.

Gelukkig lag er roest op de baan en dat betekende dat er geen trein reed. Toen we een eind op de spoorbaan hadden gelopen kwamen we inderdaad bij een tunnel die door de berg heen liep. We zijn er toch maar doorheen gelopen twee aan twee.

Het was lekker warm in de tunnel maar ook wel eng omdat er van tijd tot tijd een druppel van boven naar beneden viel dat ons toch wel benaud maakte.

Eindelijk kwamen we bij de uitgang en volgde weer de spoorbaan. Dat viel toch wel tegen want op een spoorbaan lopen is wel vermoeiend.

Ik maakte mijn mede mensen er op attent dat er in de bielsen spijkers waren geslagen met het nummer 35 (als ik het goed heb). Die hebben we er natuurlijk uit gehaald! We hadden nu ook gelijk een souvenir wat niks kostte. We hebben nog een tijdje op de spoorbaan gelopen en zijn toen afgeslagen want anders zouden we op een ranceerterrein terecht komen en dat was natuurlijk veel te gevaarlijk.

We zijn na een kwartiertje toch op het kampterrein terecht gekomen waar de andere al zaten met soep.

Ik weet dus niet wat er met de andere groep is voor geschoten want daar ben ik niet bij geweest maar ik geloof dat hun het ook wel naar hun zin hebben gehad.

Die nacht gingen we al pratend over ons avondtuur naar onze tent waar we direct insliepen.

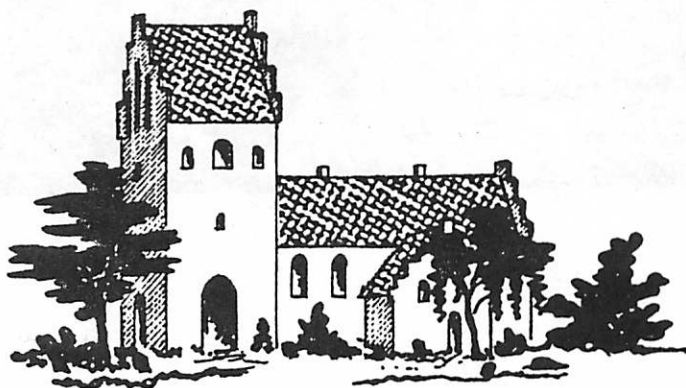
Het was een zware dag geweest.

De volgende ochtend waren we pas laat wakker (zo'n uur of negen).

We hadden ons maar snel aan gekleed want we zouden die dag naar Clervoux gaan en dan gelijk het oorlogmuseum bezichtigen. Dat was in Bastonje.

Ik weet niet of ik het goed schrijf maar dat is niet zo erg als het maar leuk klinkt.

Dus zijn we met z'n allen op weg gegaan naar Clervoux; het toekomstige zomerkamp-terrein. Het was een soort klooster waar we ons kamp terein hadden geplend in de zomer en waar een groot stuk grond bij lag.

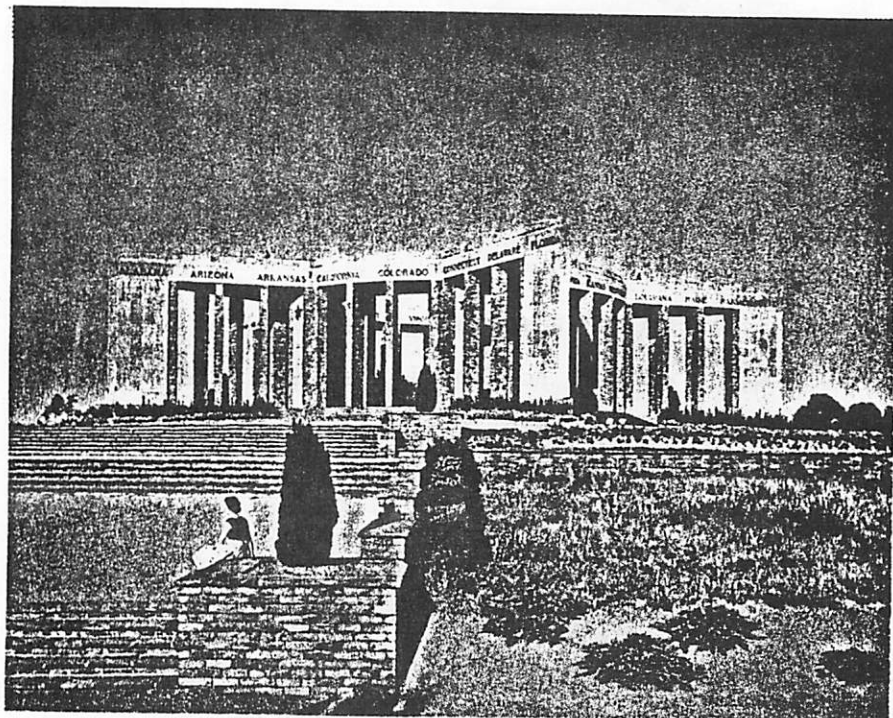
We lachten natuurlijk eerst toen we die monniken in hun zwarte gewaats zagen want dat kom je niet elke dag tegen.

Toen we het stuk grond goed hadden geïnspecteerd zijn we naar Bestongje gereden en hebben daar het oorlogs museum bezocht. Het was er wel leuk maar ik hou niet zo van oorlogswerktuigen. Het was er intressant. Er draaide daar ook een film over de slag die daar geleverd werd. Het was geen prettige film maar wel leerzaam. In het gebouw waren ook slag velden uitgebeeld met poppen en er stonden vritrinnes vol met karabijnen, geweren, pistolen, messen en klederdracht. Midden in het gebouw op de grond werd een dia voorstelling gegeven.

Toen we het allemaal gezien hadden, en dat was niet mis, zijn we de uitgang maar door gelopen en kwamen bij het parkeer terein waar de auto stond.

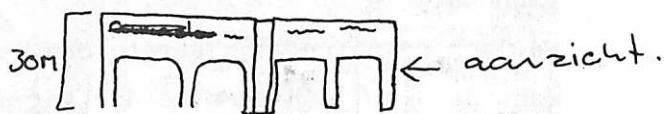
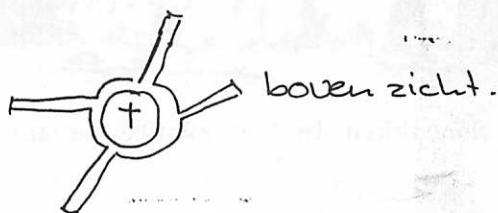
Als je nog even een paar honderd meter verder liep dan kwam je bij een een soort triompfgebouw, althans daar leek het op. Op het gebouw waren de namen van de verenigde staten geschreven.

Op het gebouwte kon je ook nog rond lopen wat wel erg hoog was en in het midden van de cirkel was een grafsteen aan gebracht.

BASTENAKEN. Gedenkteken van Bastenaken aan de Mardassonheuvel. Het Amerikaans oorlogsgedenkteken herinnert aan de vrijheidsstrijd van de volkeren en aan de Witte Ster van het bevrijdingsleger.

↖ zo ongeveer? red.

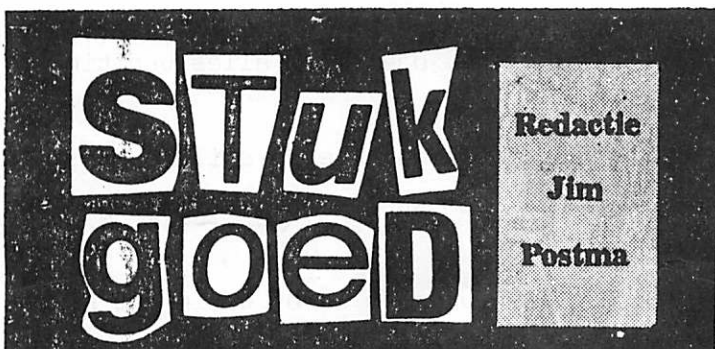
(deze tekening geeft aan hoe het er ongeveer uitzag.)

Toen we weer terug naar het parkeer terrein waren gegaan was de leiding er ook weer want die zou nog even boodschappen doen. Toen hebben we de terugreis gemaakt en nog even in Bastongje zelf wat rond gelopen (het nodige snoep ingeslagen). We zijn toen naar het kamp terrein terug gereden en hebben al vast een beetje de boel op geruimt voor morgen, want dat moest natuurlijk ook weer terug naar Nederland. Die avond hebben we weer lekker gegeten en zijn ook snel gaan slapen want het zou toch nog wel een drukke dag worden. Die volgende ochtend hebben we gauw al de bagage op geruimd en zijn toen aan de tent begonnen. Die was natuurlijk zou op gevouwen en ingepakt. Daarna hielpen we natuurlijk ook de leiding want die moest ook weer mee terug naar Holland. Rond één uur reden we van het kamp terrein weg en gingen de zware tocht terug tegemoed.

Zo zeg ik altijd maar, noord oost zuid west, thuis best (!), want het is natuurlijk hastikke leuk maar het is ook wel weer leuk om thuis te zijn.

Dit verhaal werd geschreven door: Jan Dalmeijer (verkenner).

(keurig hoor, red., maar de volgende keer graag de hoofdletters, komma's en punten zelf zetten.)

27 NOVEMBER 1979/HET VRIJE VOLK

Huivering

★ Hoe oud waren die twee knullen in lijn 6? Vijftien, zestien, iets

ouder?

Ze bleven zitten toen op de Coolsingel de tram volstroomde met 65-plussers die heel duidelijk voor het goedheilig avondje hadden ingekocht.

Wat 'n pakjes?" Als kleinkind ben je gezegend met zulke grootouders" zei een vrouw die het gedrang bezag. „Ik heb er achttien" sprak een oma fier.

Maar die knullen bleven zitten.

„Bij de volgende halte donder ik jullie eruit" riep een senior die er uitzag of hij in zijn jonge jaren onder kolenzakken had gelopen of – bij het slachthuis – onder halve koeien.

„Stil nou, Piet. Denk aan wat de dokter je over je bloeddruk heeft gezegd."

„Toch donder ik ze eruit," zei Piet.

„Die meneer heeft gelijk. Conducteur, stoppen! Jonge mensen weigeren voor ouderen op te staan. Ik zál ze..." sprak, rood aanlopend, een twee senior.

Doch de knullen bleven zitten.

„Ook met zulke kleinkinderen zul je gezegend zijn. Eerbied voor de ouderdom noemen ze dat" zei de allereerste vrouw.

„Zélf" zei ze verder, „ben ik nog eens opgestaan voor een vrouw met een dikke buik. Daar zullen deze heren zich ook wel niets van aantrekken. Dan zullen ze ook wel blijven zitten."

„Conducteur, wilt u onmiddellijk stoppen..."

„En toch donder ik ze eruit..."

„Piet, toe, alsjeblieft..."

En de knullen bleven zitten.

En de „conducteur" stopte pas bij de halte waar wij er uit moesten en daarna reed hij door.

„Waarom stonden die jongens nou niet even op?" peinsden we droef. Maar wat ons vooral trof. Die explosie van de senioren. Daar zat een ondertoon in: „Ach, we tellen niet meer mee. We hebben afgedaan."

Terecht? Niet terecht? We huiverden. Wanneer we zélf zo reageren? Maar die huivering kan ook van de natte wind aan de Leuvehaven zijn geweest. Want 't was echt een rótdag.

geen kommentaar, red.

we "maakten" een weekend

Zaterdag

=====

Op zaterdag, 13 oktober, gingen de gidsen en helpers een weekend maken. Om een uur of half één begonnen we het weekend - zoals gewoonlijk met het openen.

Even later gingen we met de blikken, die we meegenomen hadden, een ei bakken.

Er zat kaarsvet in de blikken met karton.

Toen we daar mee klaar waren gingen we naar de dubbele palmboom en dat was heel interessant, vooral toen wij naar de dia's gingen kijken.

En het allerleukste komt nog.

Toen moest je voor je eigen een speurtocht maken met allerlei vragen en dingen.

Toen gingen we naar het zakkendragershuisje, daar werd alles van tin gemaakt.

Daar maakte ik nog een foto van. (Voortaan toestelletje stil houden; red.)

Toen we naar huis gingen, gingen we nog even spelen en daarna gingen we eten.

Na het eten vroegen we of we in het clubhuis mochten, maar helaas mocht dat niet want ze zeiden dat de vloer eruit was.

Om een uur of 6-7 gingen we met vijf wagens naar Scheveningen toe.

Daar gingen we op een dijk lopen en toen we terug liepen, kregen we van Akela wat te drinken.

We gingen om een uur of half acht terug naar het clubhuis.

We zeiden: "Waar moeten wij nou slapen?" en toen gingen we onze slaappullen halen en mochten naar binnen en wat we toen zagen was prachtig.

Alles was in een bos veranderd.

Ik kon mijn ogen bijna niet geloven.

Er stonden 3 tenten en om de t.l. buizen zat groen crèpe papier.
Om 9 uur gingen we naar bed en de Wontolla en de Iakala vertelden
nog een verhaal.

Dit was mijn verhaal van de zaterdag. Ik heb nog nooit zo'n fijn
weekend gehad.

Zondag

=====

Toen we 's-morgens wakker werden, zagen we dat het regende. Dat
bracht nou niet bepaald lol in de dag. (We gingen eerst eten).

We gingen eerst gymnastiek doen.

Toen wist raksha nog een liedje
van iemand die Laurentius heette.

Na afloop vond iedereen dat Lau-
rentius gestolen kon worden.

Nadat we gegeten hadden gingen
we de rommel opruimen, van het
overnachten.

De bladeren opruimen en takken
weg slepen. Daarna gingen we openen.

Toen we daarmee klaar waren legde
de leiding een spel uit.

Het was levend ganzenbord. Je
gooide met een dobbelsteen, en

liep het aantal ogen naar de
plaats toe. Stond er geen opdracht dan ging je verder.

Stond er wel één dan voerde je die uit.

Daarna voor de sterrenkaart werken of spelen.

Toen dat geweest was gingen we pannekoekebakken.

Dat was erg lekker.

Maar toen was de tijd om en gingen we naar huis na gesloten te hebben.

Het was erg leuk geweest.

Remco v.d. Sande

Leon Bakkers

EMHA

technisch bureau b.v.

3008 AR ROTTERDAM POSTBUS 5693 TEL. 010-290666*

SLUISJESDIJK 41

TELEX 28547 HATEB NL TELEGRAMADRES: HAMTEB

bgg 010-816527 • 01805-2357 • 01858-5995-4431-2220 • 01899-13409

VERTEGENWOORDIGINGEN:

BETHLEHEM STEEL CORP., NEW YORK V.S.
SHIPBUILDING DIVISION • SHIP REPAIR YARDS

C.C.L. SHIPCARE LIMITED, WINCHESTER G.B.

CONTINENTAL AIRCONDITIONING N.V., WILRIJK BELGIË
CHRYSLER AIRTEMP - TEMPAIR DIVISION

M. HAM B.V., ROTTERDAM HOLLAND
MACHINEFABRIEK, REPARATIE-, ONDERHOUDS- EN
TOELEVERINGSBEDRIJF VOOR SCHEEPS- EN
FABRIEKSINSTALLATIES

HYDREX N.V., ANTWERPEN BELGIË
ONDERWATERREINIGING, -INSPECTIE EN -REPARATIE

HYUNDAI MIPO DOCKYARD CO., LTD., ULSAN KOREA

JET-LUBE LUBRICANTS LTD., MAIDENHEAD G.B.

HOOGWAARDIGE SMEERMIDDELEN,
SCHROEFDRAADPAKKINGEN EN VOCHTVERDRIJVERS
VOOR VELE TOEPASSINGEN

PHILADELPHIA RESINS CORP., MONTGOMERYVILLE V.S.

CHOCKFAST GIETBARE EPOXYHARSEN (i.p.v. metaal)

ONDER MOTOREN e.d.;

PHILLYSTRAN NIEUWE LICHTGEWICHT KUNSTSTOFKABEL

ROTATOR NORWAY A.S., NODELAND NOORWEGEN

REMOTE CONTROLLED VALVES;

WHIRLWIND VENTILATORS; MUD-CEMENT

SYSTEMEN VOOR BOOREILANDEN

SENTINEL DISTRIBUTORS, DENVER COLORADO V.S.

MECHANISCHE BEVEILIGINGSAPPARATUUR VOOR

MOTOREN EN AANGEDREVEN INSTALLATIES

**Onze werkmaatschappij, M. HAM B.V., is gespecialiseerd
in de installatie, het onderhoud en de nazorg van de door
ons vertegenwoordigde produkten.**

DAG EN NACHT SERVICE

Lord Baden Powell, de oprichter van de padvinderij, vond het triest, dat er voor jongens van 8-12 jaar, die nog een sprankje zwerfdrang of avonturenzucht hadden, geen spannend spel was. In het Djungelboek van Rudyard Kipling vond hij zijn jeugdverlangens terug. Hij richtte een padvindersgroep op voor 8-12 jarigen en streefde ernaar de jongens zoveel mogelijk aan de hand van dit boek te laten leven.

Omdat, vooral de nieuwe welpen, weinig van de Djungel weten, proberen wij in de komende Kudu's, iedere keer een stukje van het Djungelboek te vertellen.

de broeders van Mowgli

's-Morgens heel vroeg werden vader en moeder wolf met hun kinderen gewaarschuwd door Tabaqui (de jakhals), dat Shere Khan (de tijger) zijn

jachtgebied had verlegd. Dit was iets, dat streng verboden was, volgens de wet van de Djungel.

Toen Tabaqui weg was, kwam er een mensenjong het hol van de wolf binnen gewandeld, dat vrijwel meteen tussen de jonge wolven ging zitten.

Even later stond Shere Khan voor de ingang van het hol. Hij eiste van de wolvenfamilie, dat zij het mensenjong aan hem gaven. Want hij had de vader en

moeder van het kind weggejaagd. De mensenhut lag nu op zijn jachtgebied. Moeder wolf weigerde het jongetje af te geven, omdat ze wist dat Shere Khan het kind zou doden en opeten. Vader en moeder besluiten, dat ze het mensenjong zullen opvoeden zoals hun eigen jongen.

Het mensenjong werd door moeder wolf, Mowgli de Kikvors genoemd. (Kikvors omdat hij geen vacht had).

Mowgli moest net als alle andere jonge dieren voor de raad van de horde komen.

De leider van deze raad was Akela. (De grote, grijze, eenzame wolf). Deze raad vergaderde altijd bij volle maan op de raadsrots.

In deze raad werd besproken of de jongen in de horde kon worden opgenomen. Als er een meningsverschil was over het wel of niet opnemen van een jong in de horde, moesten er twee leden van de stam, het mogen niet de vader of moeder zijn, het voor het jong opnemen.

Er kwam een meningsverschil over Mowgli. Baloo (de slaperige, bruine beer) en Bagheera (de zwarte panter) nemen het voor Mowgli op.

Bagheera had eigenlijk geen inbreng in deze raad, maar er bestond een wet, dat een buitenstaander het leven van een jong kon afkopen, als er een ruzie ontstaat door het nieuwe jong en deze niet belangrijk genoeg was om er voor te vechten om leven en dood. Mowgli werd afgekocht met een dode stier. Echter als Mowgli een stier zou doden, zou hij uit de horde verstoten worden. Alleen Shere Khan was het hier niet mee eens.

Mowgli groeide op met de wolven. Baloo leerde Mowgli dat honing en noten even lekker zijn om te eten als rauw vlees. Ook alle wetten van de Djungel leerde Mowgli van Baloo. Bagheera leerde Mowgli hoe hij in bomen moest klimmen.

Ook leerde Bagheera Mowgli dat hij nooit achter het vee aan mocht zitten. Mowgli trok bij de jonge wolven altijd de lange doornen uit de eeltkussentjes. Hiervan hebben wolven altijd erg veel hinder. Toen Akela ouder en zwakker werd, maakte Shere Khan het

Mowgli lastig. Shere Khan was dikke vrienden geworden met de jonge wolven en zij wilden Mowgli doden. Hiervoor werd Mowgli gewaarschuwd door Bagheera. Hij vertelde Mowgli de reden voor de haat. De reden was, dat Mowgli de dieren zo strak in hun ogen keek, zodat ze hun kop moesten

afwenden. Daar waren ze bang voor.

Toen het leiderschap van de horde vrij kwam, de Akela was te zwak geworden, was Shere Khan bij de raadsrots.

Bagheera raadde Mowgli aan, eerst naar de mensenhutten te gaan, om daar een beetje van de rode bloem te gaan halen (het vuur). Als Mowgli de rode bloem had, moest hij ook naar de raadsrots gaan.

Bij de raadsrots aangekomen

wilde Shere Khan Mowgli doden. Akela kon hier niets meer aan doen. Mowgli was razend van woede en verdriet en gooide het vuur op de grond. De raad deinsde vol angst voor de dansende vlammen terug. Mowgli joeg iedereen weg,

behalve de Akela, Bagheera en ongeveer tien wolven. Door dit gebeuren begon Mowgli plotseling te huilen. Dit was iets waaruit bleek dat Mowgli een mens was en hij besloot terug te gaan naar de mensen.

Maar hij beloofde terug te komen om de huid van Shere Khan uit te spreiden over de raadsrots.

Volgende keer ..... meer !!

DRUKKERIJ
Van Veen & Scheffers B.V.

Het adres voor:

KOPIEERWERK, zowel voor grote als kleine oplagen.

HUWELIJKSKAARTEN.

GEBORTEKAARTJES.

VISITEKAARTJES.

FOLDERS, ook uitgevoerd in meerkleurendruk.

BRIEFPAPIER.

ENVELOPPEN.

VLAGGEMANSTRAAT 5,
3038 LA ROTTERDAM,
TELEFOON 010 - 66 17 03.

**Adviezen voor het inrichten
van Uw interieur**

Scheil
interstyle b.v.

Westersingel 8
3014 GM Rotterdam
Telefoon 010 36 44 55
'sZaterdags gesloten

Fotobureau C. Kramer

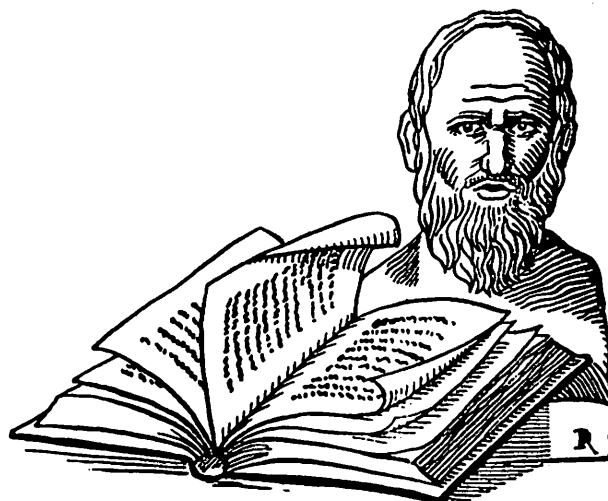
Foto's voor Reclame
Scheepvaart
industrie
Architectuur

's Gravendijkwal 82
3014 EH Rotterdam
tel. 010-366864
010-362021
01807-13574

MAZIJKS BOEKHANDEL
SCHIEWEG 41
ROTTERDAM
tel. 010-667356

binnenlandse en buitenlandse
boeken - pockets
tijdschriften
kantoorartikelen

Bij de tandarts

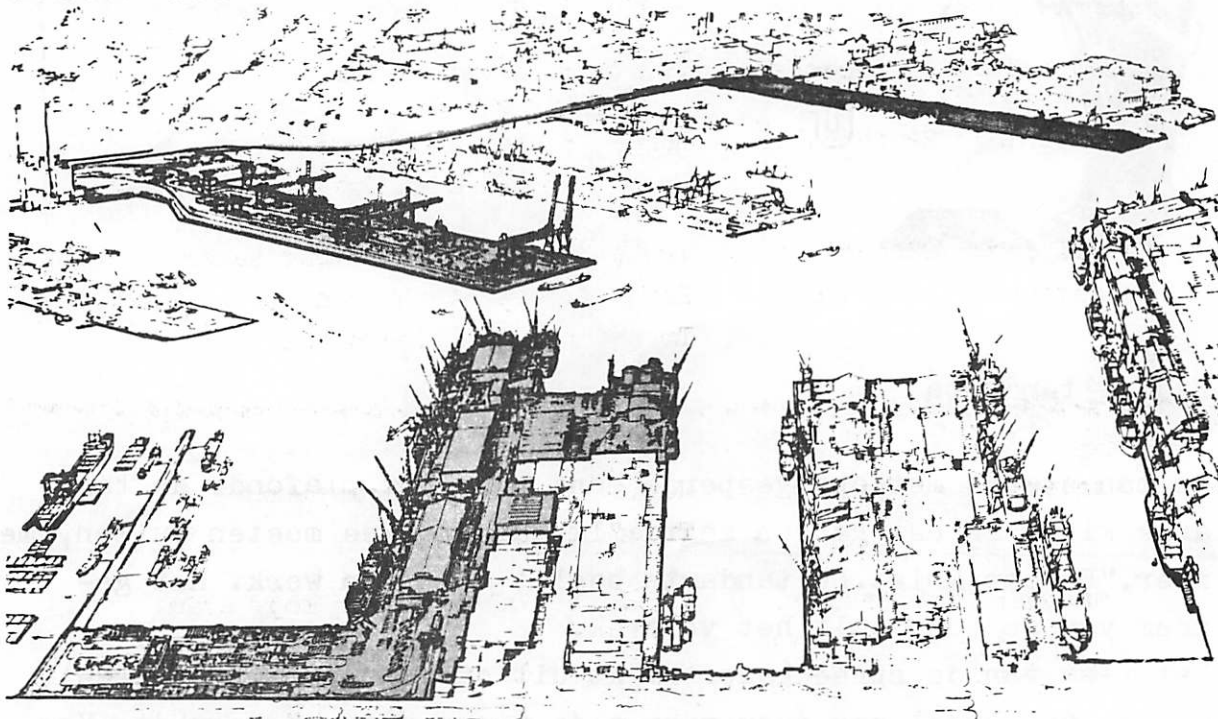
De man staart met opengesperde mond naar het plafond. de tandarts kijkt in het gat en zegt: "Ik zal er twee moeten vullen, meneer." De man knikt. De tandarts begint met zijn werk. Het gezoem van de boor vult het vertrek.

Het raam van de spreekkamer kijkt uit op de straat. Daar zwaait meneer van Bavel nog even naar zijn vrouw voor hij wegrijdt. Van de andere kant komt juffrouw Suykerbuyk aanrijden. De klap van de botsing is werkelijk oorverdovend.

Van schrik laat de tandarts zijn boor in de mond van de man vallen. De man krijgt het hevig benauwd en slikt per ongeluk de boor in. In de maag van de man zet de boor zijn werk voort. Het worden enorme gaten. Natuurlijk doet de tandarts zijn uiterste best om de op hol geslagen boor terug te krijgen, maar dat maakt het alleen nog maar erger. De man uit met enig gekreun zijn ongenoe-gen over de gang van zaken. De tandarts stamelt: "Het komt allemaal wel in orde, meneer."

Pas na een hele tijd krijgt hij de boor weer te pakken en kan hij beginnen de gaten te vullen. De behandeling duurt vreselijk lang. Tenslotte gaat de deur van de spreekkamer open. Heel voorzichtig loopt de zilveren man de trap af.

Wanneer U goederen uit verre landen ontvangt, of ernaar toe verzendt zoudt U Multi-Terminals Rotterdam moeten kennen

Waarom? Omdat wij containerschepen, semi-containerschepen, conventionele schepen en rij-op - rij-afschepen behandelen. Een aantal aan diep vaarwater gelegen kades in het Waalhavengebied te Rotterdam staat daarvoor ter beschikking.

Een volledig geautomatiseerde containerterminal met een jaarlijkse capaciteit van 300.000 containers, een container-overlaadstation, een pier voor de behandeling van conventionele en gecontaineriseerde lading, voor zware lading, voorzien van kranen met een grote capaciteit, drie rij-op - rij-afsteigers, geven onze onderneming een grote flexibiliteit.

Voldoende ruimte voor alle typen vrachtschepen biedt in de praktijk grote voordelen. Alle kades zijn voorzien van spooransluitingen.

Opslagcapaciteit, zowel overdekt als in de open lucht, is aanwezig.

Onze bedrijven zijn gemakkelijk bereikbaar. In Rotterdam vindt het internationale scheepvaartverkeer aansluiting op de inter-Europese transportwegen.

Onze lange traditie op het gebied van een efficiënte dienstverlening in Rotterdam staat borg voor betrouwbaarheid. Door het erkennen van de waarde van samenwerking tussen bedrijfsleiding en medewerkers heerst er een stabiel arbeidsklimaat.

Multi-Terminals biedt de havenfaciliteiten, de overslag en opslagcapaciteit die U nodig heeft. Een plaats, die ideaal is voor zowel Europese als overzeese opdrachtgevers. Nu en in de toekomst.

Multi-Terminals Rotterdam

Voor verdere informatie kunt U zich wenden tot: Multi-Terminals Rotterdam bv, Postbus 5584, 3008 AN Rotterdam, Telefoon (010) 302922, Telex 28314 (Multi nl), Telegrammen „Multistow Rotterdam“.
Werkmaatschappijen: Multi-Terminals Waalhaven bv, Rotterdam - Telex 28224 (Stow nl)
Multi-Terminals Unitcentre bv, Rotterdam, Telex 28014 (uccom nl)

Programma

zaterdag	8 december	Horde	: Vliegers maken / insignewerk
		Troep	: Kaderweekend Loon op Zand
			--- Geen Troep ---
		Rowans	: (X)
woensdag	12 december	Staf	: Groepsraad (hordelokaal)
vrijdag	14 december	Troep	: Instructieavond kader
zaterdag	15 december	Horde	: Kerstversiering maken
		Troep	: Handarbeid
woensdag	19 december	.....	: Kerstviering
zaterdag	22 december	Horde	: Levend stratego
		Troep	: --- Geen Troep ---
vrijdag	28 december	Troep	: Instructieavond kader
zaterdag	29 december	Horde	: Jachtgebieden
		Troep	: Gezellige middag

zaterdag	5 januari	Horde	: Thema "Nieuwjaar"
		Troep	: (XX)
maandag	7 januari	.....	: Inleverdatum kopy Kudu
woensdag	9 januari	Staf	: Groepsraad (rowanlokaal)
zaterdag	12 januari	Horde	: Boerenkooldag
zaterdag	19 januari	Horde	: Hordeochtend
		.....	: Uitkomstdatum Kudu nr. 36
zaterdag	26 januari	Horde	: Jachtgebieden

(X) De Rowans brengen de maanden december en januari door met het ontwerpen en afdrukken van kerstkaarten, diverse verfwerkzaamheden en e.v.t. schaatsen.

(XX) Van de Troep-leiding mocht de redactie, voor de maand januari, geen programma ontvangen.

IMPORT - EXPORT

SEIKO

PIERRO LARO

Gouden en Zilveren Sieraden

DESIREE Verlovingsringen

Zeer grote collectie horloges
en stijklokken

Ook Uw adres voor

Relatiegeschenken

BOB LANGENDAM

Juwelier

Steeds iets voordeliger en....

graag tot ziens!

Stadhoudersweg 105

Tel. 65 34 00

